

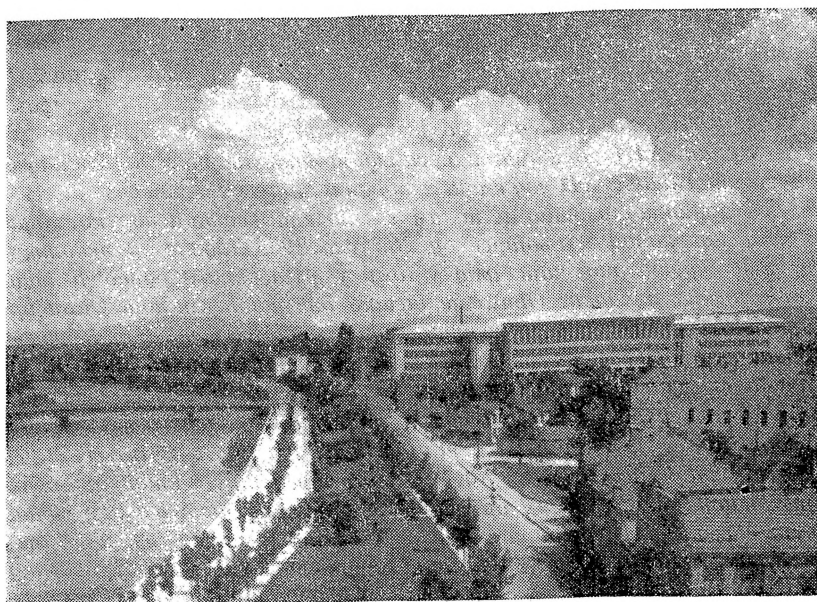
УМЕСТО ПРЕГОВОРА

Смањрамо за пољребно да на овом месту објаснимо зашто наш часопис уместо дванаест година излази као један број за дванаест година. Редакција је већ била сакупила материјал за први свезак XIII годишња и предала га штампарии за штампање, док се штампање XII годишња пригодило крају. Тек што је 2. свезак XII годишња изишао из штампе и почела његова испорука, када је катасстрофални земљотрес од 26. јула 1963 године за неколико секунда преиборио наш град у јомилу рушевина и однео велики број људских жртава. Обиме је текмо био пољоћен и наш Семинар а заједно с њиме и наш часопис. Јужно крило главне зграде Университета у којему је био смештен Философски факултет није мољо издржати ударцима стихије: поред катедрара за философију, педагогију, југословенске књижевности и катедра за класичну филологију са своја оба семинара и редакција и администрација ЖИВЕ АНТИКЕ биле су срањене са земљом. У том тренутку читав књижни фонд наших семинарских библиотекар и нашега часописа (изузеви друи свезак XII годишња који је тек био изишао из штампе) нашао се заљрпан у текмој јомилу рушевина. У целој овој огромној несрећи наша је катедра имала велику срећу што је све њено особље остало здраво и читаво, па се један гео јрисујних чланова катедре одмах после катасстрофе лаио јосла и почео са сјасањем онога што још није било пољнуно уништено.

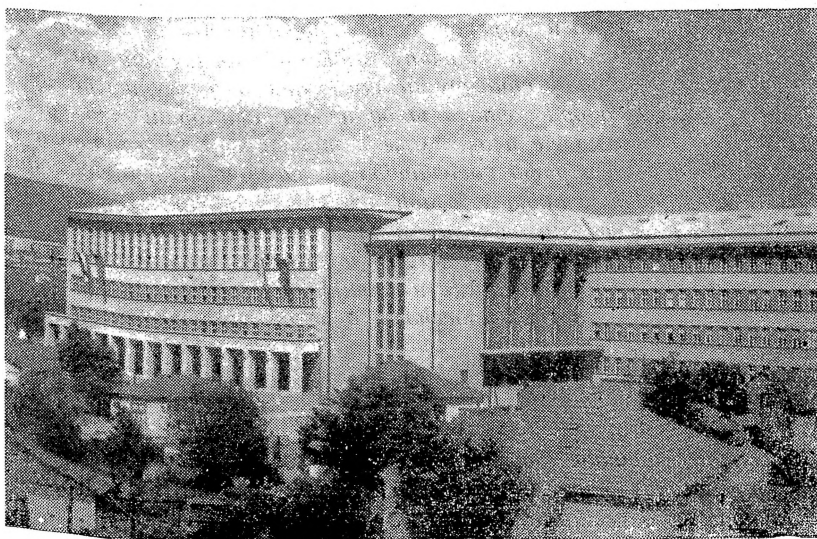
У летњим и јесенским месецима 1963 године, када је у Скољу требало обезбедити најнеојходније услове за животи, није се мољо мноо мислити на издавачку делатност. У то време нису били примани рукописи за Ж. А. јер се није знало када ће бити објављени ни они рукописи који су били предајни пре земљотреса.

Са задовољством и радошћу можемо забележити да се у оним и за нас и за нашу катедру текмим данима нисмо ни једану осетили сами и заборављени. Још од првога дана трајичнога удеса мноје су се наше колеје и из земље а нарочито из иностранства преко пошти и телеграфа расијивали о нама изражавајући своје саучешће и нудећи свакојаку помоћ, пре свега књије за нашу библиотеку. Дубоко дирнути њиховим искреним саосећањем, брајским симпатијама и солидарношћу, ми им и са овога места упућујемо свима поименце наше друјарске и колејијалне изразе поље блајо-дарности за њихова хумана осећања и исказану пољовност да нам поможу.

Неке усјанове из иностранства још у августу месецу почеле су нам слајти пакете с књијама, али смо их ми сами мољили да нам не слају одмах будући да је цео сјамбен и друи јростор у Скољу био уништен те нисмо имали иде сместијити ни оно што је било сјасено. Били смо исхо јако јринућени да и све остале наше колеје обавесимо и замољимо да предложену и сакупљену помоћ у књијама задрже код себе још извесно време док се не снабдемо са нужним јростором за нашу библиотеку.



L'Université de Skopje (avant la catastrophe du 26 juillet 1963) — vue de l'Ouest.



L'aile sud de l'Université (Faculté de philosophie).

EN GUISE DE PRÉFACE

Nous croyons devoir expliquer ici les raisons pour lesquelles notre revue paraît comme un numéro biennal au lieu de paraître deux fois par an. La rédaction avait déjà recueilli tous les matériaux pour le premier fascicule de l'année XIII et les avait remis à l'imprimerie, alors même que s'achevait l'impression de l'année XII. Le deuxième fascicule de l'année XII venait de paraître et l'on avait procédé à sa distribution, lorsque le terrible tremblement de terre du 26 juillet 1963 transforma notre ville en un amas de ruines causant un grand nombre de victimes. Notre séminaire lui aussi en fut gravement atteint et avec lui notre revue. L'aile sud du bâtiment de l'Université, où se trouvaient les locaux de la Faculté de philosophie, ne put résister aux coups des forces élémentaires : outre les chaires de philosophie, de pédagogie et de littérature yougoslave, la Chaire de philologie classique, avec ses deux séminaires, la rédaction et l'administration de l'Antiquité Vivante, fut entièrement rasée. Tout le fonds de livres des bibliothèques de nos séminaires et de notre revue (sauf le deuxième fascicule de l'année XII qui venait de paraître) se trouva à ce moment enseveli sous le lourd monceau de ruines. Dans ce malheur immense, notre chaire eut cependant la chance énorme de n'avoir eu aucune victime parmi son personnel. Une partie des membres présents de la Chaire se mit aussitôt après la catastrophe au travail pour sauver ce qui n'était pas encore entièrement détruit.

Dans les mois d'été et d'automne 1963, alors qu'il fallait assurer les conditions indispensables de vie, on ne pouvait trop songer aux publications des travaux. A cette époque, on ne recevait pas les manuscrits pour l'ANTIQUITÉ VIVANTE, vu qu'on ne savait même pas quand seraient publiés ceux qu'on avait reçus avant le tremblement de terre.

Nous pouvons constater avec plaisir que dans ces moments difficiles pour nous et pour notre Chaire, nous ne nous sentîmes pas seuls et abandonnés. Dès le premier jour du grand sinistre, un nombre important de nos collègues du pays et, surtout, de l'étranger demandèrent, par courrier ou par télégraphe, de nos nouvelles tout en exprimant leurs sentiments de condoléance et offrant généreusement toute sorte d'aide, en premier lieu des livres pour notre bibliothèque. Profondément émus par leur condoléance sincère, leur sympathie fraternelle et leur solidarité, nous adressons de cet endroit à tous nos collègues l'expression amicale de sincère et chaleureuse gratitude pour leurs sentiments humanitaires et leur promptitude à nous venir en aide.

Certaines institutions étrangères se mirent à nous envoyer, en août déjà, des colis de livres. Nous dûmes les prier cependant de ne pas nous les envoyer si tôt, vu que toutes les maisons d'habitations et autres locaux de Skopje étaient soit endommagés soit démolis et que nous n'avions pas où placer même ce que nous avions pu sauver. Nous fûmes également obligés de prévenir nos autres collègues de la situation où nous étions et de les prier de garder chez eux l'aide en livres proposée ou collectée jusqu'au moment où nous recevriions les locaux nécessaires pour notre bibliothèque.

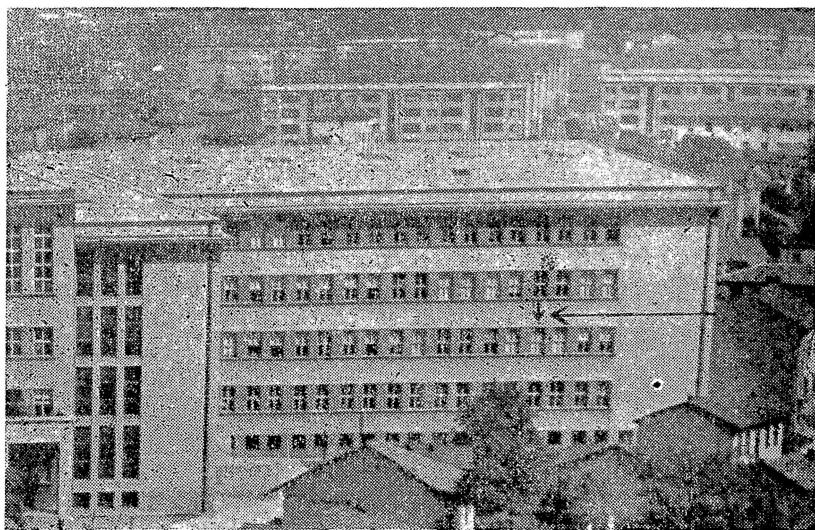
Неке су нам колеџе тражиле спискове уџрошашћених и изџубљених књига и осталих наших дезидерата да би нам они, ако не све, бар један део њога набавили и надокнадили донекле њихов џубишак. Али и са џрипремањем спискова није ишло џако брзо, оиет из истих разлога, ишћо нисмо имали доволћно местга иде бисмо моћли средити књиге које смо избукли ишћод рушевина и извршишћи џошребан џрећлед. Тек смо крајем јануара о. г. добили једну бараку иде смо моћли смеситишћи сћасене књиге и џочетити с њиховим срећивањем.

Од следећега броја Ж. А. имамо намеру да објављујемо имена устћанова и џриваитних лица кођи су нам у овој ишешкој несрећи џослали своју џомоћ у књигама. Обе ће књиге образовати џосебне фондове у нашој библиотечки и наша је жеља да они остћану у нашем факултету као вечити сћоменик колеџијалних беза и браћиске солидарности класичних филолога из целога света.

Захваљујући несебичној материјалној џомоћи и моралној џошкрепи наших колега из земље и иностћранствга, као и разумевању и џодришци наших универзитетских власити и друћоба са Филозофској факултету и Университету у Скопљу, надамо се да ће наша Катедра релативно брзо џреболетити ишешке ране задобијене катћастирофом од 26. јула а наш часопис у будућности џродужити своје редовно излажење.

Скопље, крајем фебруара 1964 г.

Од Катедре за класичну филологију и Уреднитствга
ЖИВЕ АНТИКЕ.



La Faculté de philosophie (avec le Séminaire de Philologie classique à la partie droite de l'aile sud, désigné par les flèches) avant la catastrophe.

Il y eut aussi des collègues qui nous demandèrent des listes de livres endommagés ou détruits ainsi que celles de nos autres desiderata, afin qu'il pussent nous restituer, sinon tout, du moins une partie de ce que nous avions perdu. Nous n'étions pas cependant en état de faire de façon urgente les listes qu'on nous demandait pour la simple raison que nous ne disposions pas de locaux suffisants pour placer les livres que nous avions sortis des ruines et les inventorier. C'était vers la fin de janvier seulement que nous reçûmes une baraque et que nous pûmes procéder à leur arrangement.

Nous avons l'intention de publier à partir du numéro prochain de l'ANTIQUITÉ VIVANTE les noms des institutions et des personnes qui, dans notre grand malheur, nous apportèrent leur aide en livres. Ceux-ci constitueront des fonds à part dans notre bibliothèque. Nous désirons que tous ces livres restent dans notre Faculté comme un monument éternel de relations amicales entre les philologues classiques du monde entier et de leur solidarité fraternelle.

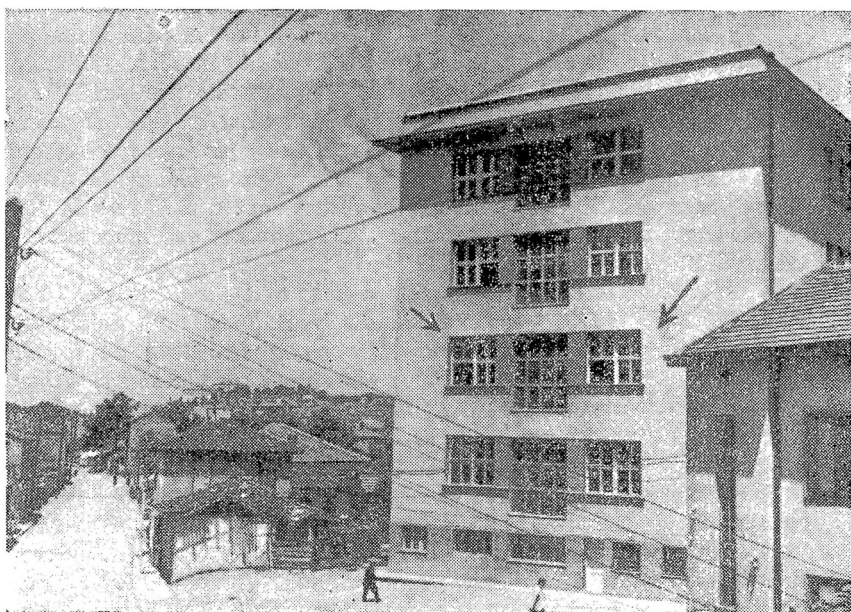
Nous espérons que notre Chaire, grâce à l'aide matérielle et à l'appui moral de nos collègues du pays et de l'étranger, de même qu'à la compréhension et au soutien des autorités universitaires et de nos camarades de la Faculté de philosophie et de l'Université de Skopje, se remettra relativement assez vite des plaies qu'elle subit dans la catastrophe de juillet et que notre revue continuera à paraître régulièrement dans l'avenir.

Skopje, fin février 1964.

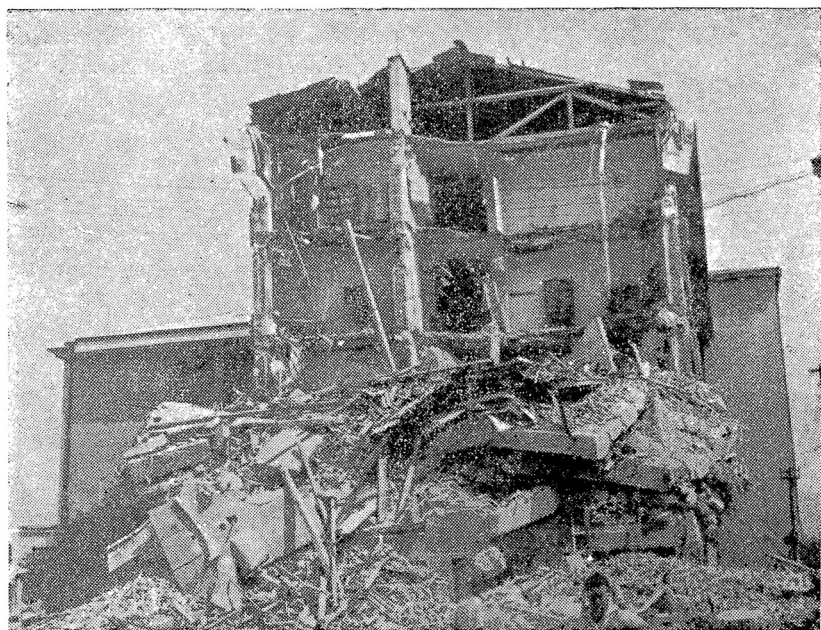
*De la Chaire de philologie
classique et de l'Administration de
l'ANTIQUITÉ VIVANTE.*



La Faculté de philosophie (avec les débris du Séminaire de Philologie classique) après la catastrophe.



Côté sud de l'Université (avec le Séminaire de Philologie classique) avant la catastrophe.



Côté sud de l'Université (avec les débris du Séminaire de Philologie classique) après la catastrophe.